

at se Guldtolden igen. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis han ikke havde set den, vilde han have udtalt sin Forbavelse over ikke at se den — det er jo en Taktik, der almindeligt anvendes. Det maatte være ganske selvfølgeligt for vort Parti, der partimæssigt har faaet en saa kraftig Tilslutning til dette Forslag, at vi paa ny fremsatte det.

Med Hensyn til Valutacentralen hørte jeg med stor Glæde, at den højtærede Statsminister udtalte sin Tilfredshed med dens Virksomhed og dens gode Virkninger paa Valutasituationen. Det er jo noget ændrede Toner. Saa vidt jeg husker, lød det i sin Tid, da man gennemførte Forslaget derom, at det kunde man jo godt gennemføre, men det var ret betydningsløst. Nu synes man altsaa at have faaet Øjnene op for dets Værdi. Naar det ærede Medlem Hr. Trier her sagde, at man fra vor Side ikke havde ønsket det gennemført, er dette ganske urigtigt. Venstres Ordfører har allerede svaret paa Venstres Vegne, og jeg kan paa vore Vegne sige nøjagtigt det samme. Vi ønskede netop i høj Grad dette Forslag gennemført, og det saa meget mere, som det var mig, der i sin Tid ved Tillægsbevillingslovens første Behandling fremsatte det Ønske, at man skulde faa indført en Oplysningspligt med Hensyn til den fremmede Valuta, og jeg ser netop Valutacentralens Værdi deri, at man har indført denne Oplysningspligt, og at man ikke er gaaet videre — det er netop rigtigt, at man har begrænset sig dertil. Der er ved den skabt en vis Ro, Nervøsiteten er aftaget, og Oplysningerne om de store fremmede Valutabeholdninger, der ligger her i Landet, maa ogsaa være særdeles vel egnede til at virke beroligende. De har jo ogsaa virket beroligende, selv paa den højtærede Indenrigsminister, der før Valget af og til hævede sig op til meget store Højder. Jeg mindes en Udtalelse om, at man, hvis ikke andet foretoges, i en nær Fremtid vilde kunne vente at komme til at staa overfor en Sterlingkurs paa 30. Det er overordentlig glædeligt, at den højtærede Indenrigsminister har vist sig at være paa dette Punkt en saa slet Ulykkesprofet.

Efter Regeringens Tiltræden var der — i Modsætning til det tidligere, som jeg allerede har skildret — ingen Hastværk. Vi var indkaldt til 29. April, derfor havde den nuværende Regering intet Ansvar. Vi mødte, vi hilste paa hinanden, og vi fik den 30. April Statsministerens Programtale, og derefter Ferie til den 6. Maj.

Det var en velgørende Ro, der var kommet over det hele, der var for at bruge et populært Udtryk intet Kissejav; Regeringen plejede Raad, og Resultatet var i alt væsentligt Forslagene fra Marts Maaned. Jeg vil gerne i Erindringen om den Samtale, vi havde med Statsministeren om disse Forslag, benytte Lejligheden her til at bede den højtærede Statsminister udtale sig om, hvorledes han ser paa Udlandets Stilling til en Importregulering.

Forslaget om Valutacentralen er i det væsentlige en Gentagelse af Socialdemokratiets tidligere Forslag, d. v. s. en Udvidelse af Bestyrelsen til et Velfærdsudvalg; dog er der sket den Ændring, at det nu er Ministeren, der har det afgørende Ord, og det er jo naturligt og forstaaeligt — den højtærede Minister for Industri, Handel og Søfart vil til disse mange Stillinger kunne føje endnu en, nemlig den som Minister for den offentlige Velfærd. Lovforslagets § 2 giver Myndighed til at indføre Importforbud, Importregulering, Priskontrol og Rationering, og dette vil sige, at man unddrager Rigsdagen Indflydelse paa Erhvervslivets Kaar og overlader disse til Administrationen. Vi erindrer i denne Forbindelse den nuværende højtærede Forsvarsministers Ord om den store Magt, der ligger i Administrationen, og om, at det var dette, man vilde stræbe efter, naar man dannede en socialdemokratisk Regering, og vi beroliges da ikke ved det ærede Medlem Hr. Triers Udtalelse om, at det jo kun er Maskineriet, der er opstillet, naar vi ikke selv har nogen som helst Indflydelse paa, hvornaar og hvorledes Maskineriet sættes i Gang. Vi mindes Loven af 7. August, og staaende overfor denne mørke Hule, hvis Bund vi ikke kan se, mindes vi Fabelen og siger som Ræven: *vestigia terrent* — Sporene skræmmer. Den Gang hed Løven Rode, nu hedder den Stauning, men Appetitten er den samme, frygter vi.

Vi frygter en Importregulering af Hensyn til de utvivlsomt store handelspolitiske Vanskeligheder, vi frygter den af Hensyn ogsaa til det allerede af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard berørte Forhold, at en betydende Importregulering vil betyde en stor Mindreindtægt i Told, som jo efter denne Regerings Principper kun kan dækkes ved en Forøgelse af de direkte Skatter. Vi frygter Importregulering af Hensyn til Smuglerierne, og vi frygter den ikke mindst af Hensyn til de store Vanskeligheder, den vil berede Erhvervslivet herhjemme. Vi frygter en Prisregulering, fordi den erfarings-